

[Undervisnings- og forskningsministeren og arbejdsministeren]

Virksomhederne kan yde deres bidrag ved at styrke personaleplanlægning og -uddannelse.

Organisationerne opfordres til at medvirke til – i første omgang – forsøg med sammensmeltning af de faglige udvalg for grunduddannelserne, brancheudvalgene for specialarbejderuddannelserne og efteruddannelsesudvalgene for efteruddannelse af faglærte inden for egne udvalgte områder. Personsammenfald mellem skolebestyrelser, arbejdsmarkedsnævn og lokale udvalg kan medvirke til at fremme denne proces.

Det videre arbejde med redegørelsens indhold

I samarbejde mellem de berørte ministerområder og parter vil der blive nedsat en følgegruppe, der skal koordinere de skitserede forsøgsaktiviteter og sørge for, at der sker en passende evaluering af dem.

I forlængelse af redegørelsen er det hensigten at udarbejde en *hvidbog* forstået som en bredere publiceret udgave af redegørelsen med understøttende materiale og en foreløbig status for arbejdet med redegørelsens realisering.

På baggrund af de foreslåede forsøgs- og udviklingsinitiativer og de indhøstede erfaringer hermed har undervisningsministeren og arbejdsministeren til hensigt *i efteråret 1989 at fremlægge et program*, der skal omfatte yderligere lovgivningsmæssige og administrative ændringer til fremme af den fælles indsats. Der vil i den forbindelse blive gennemført en vurdering af fordelingen af ansvarsområder mellem de to ministerområder.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af sømandsloven. Af industriministeren (Nils Wilhjelm). (Fremsat 13/1 88. Første behandling 19/1 88. Betænkning 25/2 88. Anden behandling 1/3 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 115 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 9 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension m.fl. love. (Satsforhøjelser, fremrykning af samspilsløsningen, individualprincippet og nyt pristal).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 14/1 88. Første behandling 26/1 88. Betænkning 25/2 88. Anden behandling 1/3 88. Tillægsbetænkning 1/3 88).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling**Aase Olesen (RV):**

SF har nu stillet et ændringsforslag, der friholder en lille gruppe førtidspensionister for direkte at gå ned i pension. Forslaget er stillet så sent, at vi først sent i går måske eller i dag har fået Socialministeriets vurdering af det.

Det får ikke Det Radikale Venstre til at ændre holdning til SF's ændringsforslag i forhold til andenbehandlingen. Da vi vil undlade at stemme til lovforslaget ved tredje behandling, vil vi også undlade at stemme til ændringsforslaget. Det er ret uoverskueligt, og det er – tilsyneladende i hvert fald – efter ministeriets opfattelse administrativt meget besværligt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 22 stemte for, 94 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Aase Olesen (RV):

Som allerede meddelt vil Det Radikale Venstre ikke medvirke ved gennemførelsen af denne lovgivning, og det skyldes – som jeg også gjorde rede for ved andenbehandlingen og har gjort rede for i betænkningen – at det største og mest udgiftskrævende forslag i lovforslaget drejer sig om helt generelle satsforhøjelser af almindelige pensionisters almindelige pensioner.

Ser vi på de seneste kørsler over pensionernes realværdi og deres udvikling, opdager vi, at hvis vi sætter pensionernes indeks til 100 i 1982, så har en enlig pensionist i skønnede tal for 1988 107,5, mens samgifte har 108,9. Til sammenligning – stadig med et indeks på 100 i 1982 – har en almindelig lønmodtagers løn en realværdi på 103,3. Der er altså ingen saglige begrundelser for disse meget store forhøjelser, som alene går ud i øget forbrug.

Jeg har nu hørt medlemmer af adskillige regeringspartier i de seneste dage gå rundt og tale om, at vi skal spare op til 10 eller 15 mia. kr., og jeg kunne godt tænke mig, om der var en enkelt ordfører for regeringspartierne, som ville fortælle mig, om disse 1,6 mia. kr., vi nu skal bruge til almindelige forhøjelser, indgår i de besparelser eller ej.

Glistrup (FP):

Vi befinder os her på et af de politiske områder, hvor Fremskridtspartiet er fundamentalt uenig med Det Radikale Venstre med hensyn til både den måde, Det Radikale Venstre argumenterer på, og det resultat, som Det Radikale Venstre kommer frem til.

Det Radikale Venstre klynger sig til, hvordan tingene var på et eller andet tidspunkt, som De Radikale vælger – her 1982 – og siger så, at som tingene var i 1982, var det rigtigt og retfærdigt, og derfor skal man, når man skal bedømme et forslag, spørge: Adskiller det sig mere eller

mindre fra situationen, som den var på et givet tidspunkt i forhistorien?

Det er en betragtningstype, som Fremskridtspartiet på alle områder, hvad enten det går den ene vej eller den anden vej, er fundamentalt uenig i. Vi sidder ikke her for i et bakspejl at stirre på, hvordan forhistorien var. Vi skal som medlemmer af Folketinget sige: Hvordan vil vi indrette det danske samfund i fremtiden? Det er det, der er afgørende. Mener vi, at med det nationalprodukt, vi har til fordeling mellem de fem millioner danskere, skal folkepensionister have mere i fremtiden, eller skal de have mindre, eller skal de have nogenlunde det samme som det, de har i øjeblikket? Det er det, der er spørgsmålet, og så er det så inderlig ligegyldigt, om de fik for meget eller for lidt i 1982 eller på et hvilket som helst andet tidspunkt i forhistorien.

Og når man anvender denne efter vor mening meget mere voksne og modne måde at betragte problemet på end den, som Det Radikale Venstre anvender, er det vor opfattelse, at når man ser på den almindelige folkepension, som den er i dag, så ligger den på omkring 3.500 kr. om måneden – bevares, med nogle vældig udviklede regler kan det være noget andet, f.eks. hvis man er samgift, hvis man har nogle ekstra indtægter, eller hvad der nu ellers kan spille ind i disse meget komplicerede pensionsberegninger – og det er efter Fremskridtspartiets opfattelse, i betragtning af den produktion, der er i Danmark, for lidt at give et ældre menneske; derfor mener Fremskridtspartiet, at der skal ske væsentlige forhøjelser af folkepensionen.

Selvfølgelig var det dejligt, hvis vi kunne drive vor folkepensionspolitik udelukkende med hjertet og ikke behøvede at tage hensyn til, hvordan de økonomiske realiteter i øvrigt er, men vi må bare gøre os klart, at hver evig eneste gang vi giver et bestemt beløb til, skal vi sige de 800.000 eller 900.000 mennesker – hvor meget det nu er – som dette lovforslag reelt vedrører, er situationen den, at vi giver mindre til de 4,2 millioner mennesker, der i øvrigt er i Danmark. Regningen skal betales, og regningen skal ikke betales ved nogle kunstfærdige indgreb via Den Sociale Pensionsfond og andre tomme, indholdsløse bogholderifiduser, sådan som man f.eks. nu er i gang med under trepartsdrøftelserne, hvor man løsriver folkepensionsudbetalingen fra det eneste, som folkepensionsud-

[Gilstrup]

betalingen kan knyttes til, nemlig det produkt, der skabes på danske arbejdspladser i det år, sagen drejer sig om, her altså året 1988.

Der skabes et produkt på danske arbejdspladser, som man – bevares – kan opgøre på forskellig måde. Der er nogle, der siger 700 mia. kr., så lad os bare sige det. Af dem mener Fremskridtspartiet der skulle tilfalde pensionisterne 5 mia. kr. mere end det, som dette forslag går ud på. Men hvis dette forslag forkastes, så bliver gabet ned til, hvad pensionisterne får, af størrelsesordenen 7 mia. kr. i stedet for 5 mia. kr., og derfor er dette forslag med til at udjævne forskellen i nogen grad.

Nu medtager forslaget her jo andre end folkepensionister, og for pensionister under 67 år gør der sig efter Fremskridtspartiets opfattelse helt, helt andre hensyn gældende. Det var ulykkeligt, da denne regering – i 1984 var det vist – gennemførte sammenkoblingen i én lov af alle sociale pensioner; hvad enten det drejer sig om en 18-årig bajerdriker på Kultorvet eller det drejer sig om en 88-årig, gjorde man pensionsloven fælles, og det skulle man aldrig nogen sinde have gjort. Men det er det, man nu bygger videre på i dette lovforslag, sådan at man ud over folkepensionister også medtager andre grupper.

Fremskridtspartiets begrundelse for at stemme ja til det er ministerens oplysninger om, at langt den overvejende del af dette forslags virkninger vedrører de over 66-årige. For så vidt angår dem, der er under 67 år, har vi jo allerede her i dag ved afstemningen om ændringsforslaget fået fastslået med stor majoritet, at forslaget skal forblive i den skikkelse, som det fik ved det forlig, som blev indgået på Marienborg mellem Socialdemokraterne og regeringen, og det mener vi er rigtigt.

Jeg startede med at fastslå, hvor uenige vi var med Det Radikale Venstre om den del af forslaget, der drejer sig om, hvorvidt det skal vedtages som helhed, og jeg kan kun sige, at vedrørende den del af det, der vedrører de 3.000-4.000 tjenestemandspensionister – ændringsforslaget drejede sig jo i vidt omfang om, hvorvidt de skulle have disse 28 kr. skattepligtigt mere om måneden eller ej – er vi helt enige i den ordførertale, som blev holdt fra Det Radikale Venstres side, og hvori det jo blev udtrykt, at der for den gruppes vedkommende vil være så enormt store administrationsbesværligheder

efter alt det oplyste, at vi ikke synes, det vil være rimeligt at følge – hvad Folketinget jo heller ikke gjorde – SF's ændringsforslag.

Med andre ord, som forslaget nu foreligger, er der langt, langt, langt flere plusser set med Fremskridtspartiets øjne, end der er minusser, og derfor indstiller vi lovforslaget til vedtagelse her ved den afsluttende afstemning.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Fru Aase Olesens argumentation for, at Det Radikale Venstre ikke kunne stemme for en lille beskeden forbedring for vores folkepensionister, står ikke mål med virkeligheden, for kendsgerningen er jo, at vores ældre, som får en beskeden fremgang, ikke står foran at skulle importere hverken en araberhingst eller en Mercedes. Det er rigtigt, at de får lidt bedre muligheder for at købe noget mad, der er bedre end det, de ellers havde råd til, men det betyder jo kun, at man øger omsætningen, og ved hjælp af denne omsætning kommer der penge ind til samfundshusholdningen via moms og afgifter. Derfor kan jeg ikke forstå, at Det Radikale Venstre ikke vil medvirke til, at vore ældre får det lidt bedre. Jeg synes faktisk, det er skamligt, at der er folk i Folketinget, der ikke vil medvirke til at give vore ældre en bedre tilværelse.

Med hensyn til Fremskridtspartiets beslutning om at støtte forslaget synes jeg, der er tale om rent hykleri, idet Fremskridtspartiet jo ikke kunne stemme for SF's ændringsforslag, der netop ville sikre, at ingen får ringere vilkår. Det, SF-forslaget gik ud på, var at forhindre, at nogen skulle gå direkte ned i pension, men det kunne Fremskridtspartiet ikke støtte, og derfor mener jeg, der er tale om hykleri. Fremskridtspartiets argumentation går ud på, at det vil være administrativt besværligt at gennemføre noget sådant. Det er det rene vrøvl i den edb-tid, vi lever i. Det er kun et spørgsmål om at indkode de rigtige data i computeren, så får de pågældende det, de skal have, men det er udmærket, at Fremskridtspartiet har afsløret sig selv som det reaktionære parti, det i virkeligheden er.

Kendsgerningen vedrørende Fremskridtspartiets forslag er jo, at beløbet er skattepligtigt. Hvis man giver et ægtepar 9.600 kr. om måneden, som det foreslås i Fremskridtspartiets

[Preben Møller Hansen]

forslag, og de skal betale skat af det, er der ikke ret mange øre tilbage. Det havde været bedre, om Fremskridtspartiet havde støttet det forslag, Fælles Kurs var kommet med.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Nu er det jo ikke Fælles Kurs' forslag, der er på dagsordenen i dag. Når og hvis Fælles Kurs' forslag kommer på dagsordenen, vil vi selvfølgelig forholde os til det. Men dér, hvor hr. Preben Møller Hansen sædvanen tro skruede sig op, sådan at han, hvad enten der er tale om småsager eller store sager, simpelt hen bruger hele det ideologiske register, var jo i relation til, hvordan vi skal behandle invalidepensionisterne. Her drejer det sig om, hvorvidt de skal have 28 kr. mere om måneden skattepligtigt, og det er folk, der tjener godt ved siden af invalidepensionen. Det er ikke de ubemidlede invalidepensionister, men typisk dem, der har f.eks. en tjenestemandspension ved siden af, og som altså har en god og stor indtægt ved siden af deres invalidepension, SF's forslag drejede sig om.

Så sagde hr. Preben Møller Hansen med sine sædvanlige store armsving, at vi har et edb-samfund, og derfor er der ikke nogen administrative problemer. Det fremgår ganske tydeligt af den udtalelse, at hr. Preben Møller Hansen ikke har gennemarbejdet den redegørelse på 3½ side, som vi i dag til morgen har modtaget fra socialministeren om de administrative problemer. Det kan nu engang ikke nytte at tro, at man bare kan bruge edb som et trylleslag og derigennem løse alt. En edb-maskine er nemlig dum, en edb-maskine aner intet, en edb-maskine kan intet, en edb-maskine er aldeles uduelig til alt, medmindre der har siddet mennesker og udført menneskeligt arbejde i form af input af en bunke oplysninger. Det kan man på visse områder, men ikke på det, vi her taler om, og derfor har hr. Preben Møller Hansen totalt uret i sine betragtninger på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer (S, KF, SF, V, CD, FP, KRF og FK); 11 (RV) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om delpension. (Ændret beregning som følge af arbejdstidsnedsættelsen).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 14/1 88. Første behandling 26/1 88. Betænkning 25/2 88. Anden behandling 1/3 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri og om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap. (Byggeskadefondens anvendelsesområde. Regulering af tilskud til visse ældreboliger m.v.).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 13/1 88. Første behandling 20/1 88. Betænkning 23/2 88. Anden behandling 1/3 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.